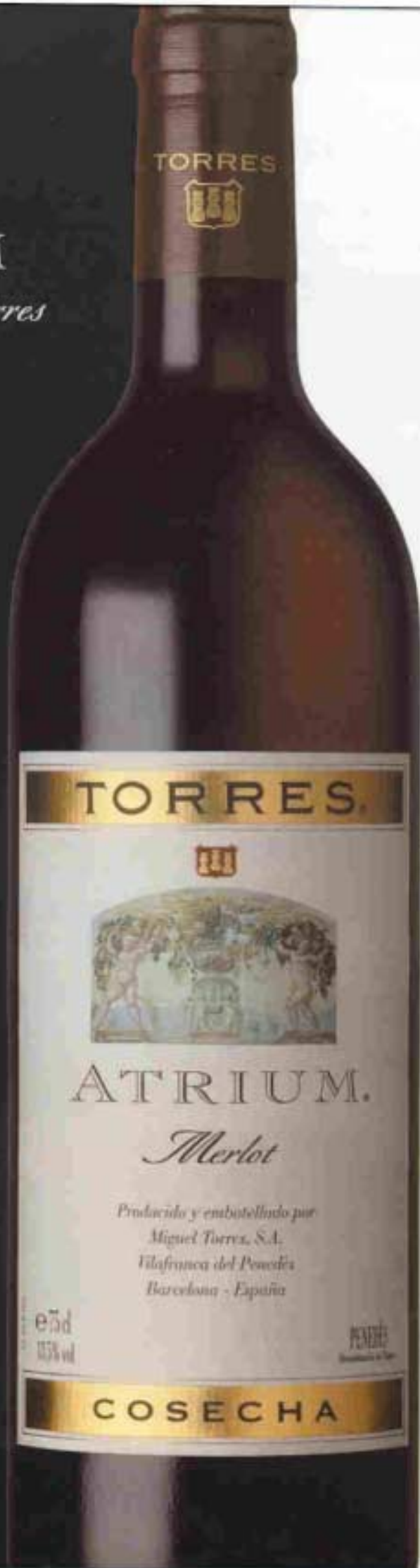


ATRIUM
El Merlot de Torres



Vellutat
Sensual
Elegant
Intens
Diferent

TORRES



COMUNICACIÓ

LA VEU: UNA EXPRESSIÓ SINCERA, UNA EXPRESSIÓ DE L'ÀNIMA

Existeix la dita: "digues-me com parles i et diré què et passa" ... i és que a la veu, sovint no li donem la importància que li pertoca, la veu ens dóna informació de com és aquella persona i del que li passa.

Podem sentir: "què? com? què dius? no t'entenc!" ho atribuïm a l'altra i responem: "que no hi sents?"; possiblement som nosaltres els equivocats perquè no articulem bé, no vocalitzem, no projectem, no col·loquem bé la veu o hem d'impostar-la. De què va tot això?



Si aixequem massa el cap, segurament forçarem el coll i de seguida arribarem a una disfonia



Recordem que el mentó ha d'anar dirigit cap al forat supraesternal (sota la nou)

Joel Pérez

Sosteniment de la veu: S'ha de sentir la veu cap enfora, clara, que espetegi fort contra el paladar.

Col·locació de la veu: La veu està ben col·locada quan el so és ben emès i és aguantat amb fermesa, amb un buf igual i continu. S'ha de tenir en compte la positura del coll i del cap i convé un domini absolut de la respiració.

Vigileu l'emissió del so: La bona emissió s'obté per una bona articulació. Les consonants s'han d'articular sense peresa per ajudar al bon inici del so.

Exercicis d'articulació poden ser: intentar, amb la punta de la llengua, tocar-se el nas, la barba...; fer llengotes, dir embarbussaments o rondalles ortofòniques (s'han de dir ràpid, eh?)

Exemple: "Una vegada eren tres germans, colans, bufans, entrampolicans; varen anar de cacera colera, bufera entrampoliquera, i mataren un conill, bufill, entrampoliquill..." (Els tres germans)

La impostació de la veu és un procés que té com a objectiu aconseguir una veu ben timbrada, amb una bona emissió, homogènia en tot el seu registre, emesa sense esforç i sense malmetre l'aparell fonador.



Uns instruments de vocalització: bolígraf i suro

Raül González



Un exercici de respiració: Poseu-vos una corda tenint consciència de tensar-la a l'inspirar, després expireu; així varies vegades

Sergi Amo

Recordeu que els fills imiten "la parla" dels pares, i per tant val la pena que cuideu tots aquests aspectes de la veu.

Qui sap, potser així un redescobreix la seva veu i s'anima a pujar dalt d'un escenari o a cantar una òpera. Ja ens ho explicareu!

Joaquim Casas



En Joaquim Casas és professor de comunicació i teatre

UN DECÀLEG PER A LA NOSTRA VEU PARLADA

- 1/ No parlem en períodes de fragilitat de la veu.
- 2/ Xiuxiuejar, força més la veu que no la descansa, més val parlar amb veu baixa i taral·lejar va molt bé.
- 3/ Atenció amb les begudes molt calentes o molt fredes; si hem d'escollir millor fredes, que contrau (els cantants d'òpera, algun cop, beuen un got d'aigua molt freda abans de sortir a actuar).
- 4/ Atenció amb els picants, l'alcohol i el fumar: són enemics de la veu.
- 5/ Si hem de cridar, no ho fem, aguditzem la veu; així la forcem menys.
- 6/ Si tenim problemes respiratoris o de veu; gàrgares i infusions de farigola, mel i llimona o bafos de ceba crua (és antisèptica i antiinflamatòria).
- 7/ Hem d'intentar parlar el mateix nombre d'hores que es descansa.
- 8/ Hem d'evitar parlar amb crispació i nervis.
- 9/ Quan acabem una frase hem de recordar de "tancar la boca" -no rieu que és veritat- de vegades la mantenim entreoberta i es pot assecar la gola, la sequedat és un altre enemic de les cordes vocals.
- 10/ Bona alimentació (regularitat en la funció intestinal), esport i dormir entre 7 i 8 hores tot descansant bé.